

Trpí-li jedna část, trpí s ní části všechny!
(1 Kor 12:26)

Slovo úvodem

Drazí přátelé CSI!

Máme za sebou 6. neděli velikonoční (10.5.), která byla v katolické církvi věnována modlitbám za pronásledované křesťany. V těchto dnech si také připomínáme 100. výročí ge-nocidy křesťanů (především Arménů) v Osmanské říši. Při té příležitosti papež František vydal poselství adresovanému národu, jenž prožil „otřesný masakr“ a „opravdové mučednictví“. Papež připomněl novodobé situace, v nichž jsou lidé „krutě zabiti“ pro svou víru nebo etnic-kou příslušnost: „*Pouze Bůh může vyplnit prázdnotu, kterou otevírá zlo v našich srdcích a v našich dějinách. (...) Připomínat si to, co se stalo, je nutné nejen pro arménský lid a pro celou církev, ale i pro celou lidskou rodinu, aby nás varování, které s sebou nese tato tragédie, osvobodilo od upadnutí do podobných omylů, které uráží Boha a lidskou důstojnost. (...) Zastírat nebo popírat zlo je totéž jako nechat krváčet ránu bez ošetření!*“ Papež také vyjádřil naději ve smíření Arménů a Turků. Avšak označení osudu Arménů v Osmanské říši za genocidu vyvolalo ostrou reakci Turecka. To totiž považuje masakr za občanskou válku. Turecké ministerstvo zahraničí stáhlo svého velvyslance z Vatikánu ke konzultacím. Posléze vydala ambasáda prohlášení, podle něhož se papež dopustil „pomluvy a urážky na cti“!?! Genocidou ale pronásledování křesťanů v zemích bývalé Osmanské říše neskončilo. V posledních sto letech byl na tamější křesťany vyvíjen tlak prakticky neustále. Různou formou byli nuceni opustit svou víru nebo bydliště. Úsilí o vyčištění celé oblasti od křesťanů se vinou Islámského státu v posledních měsících opět vystupňovalo a má opět znaky genocidy. Tentokrát už ale reálně hrozí, že historie starobylých církví na Blízkém východě skončí. Islamistický teror proti křesťanům zesílil také v Nigérii, Libyi a Pákistánu. Kromě teroristických útoků dochází v Pákistánu k četným únosům křesťanských dívek, které jsou donuceny k sňatku a konverzi k islámu. Opakovaně připomínám, že Asia Bibi a další desítky odsouzených křesťanů čekají v Pákistánu na trest smrti za rouhání. Až 1000 lidí je z rouhání obviněno. Mnozí byli za údajné rouhání zabiti fanatickým davem muslimů! Postavení křesťanů se zhoršuje i v hinduistické Indii a pronásledování nepolevuje ani v komunistické Číně a Severní Koreji.

Začátkem dubna se konala v Zurichu 38. výroční konference CSI. Akční plán CSI počítá s pokračující podporou české pobočky misii otce Jana Meda v indickém státě Manipur. Účastníci konference potvrdili, že CSI postupně opustí některé malé projekty (Peru, Rumunsko...) a do budoucna se zaměří na čtyři hlavní projekty. Hlavním projektem CSI je stále pomoc křesťanským a jezidským uprchlíkům v Sýrii a Iráku. Dalšími hlavními projekty CSI je pomoc obětem řádění sekty Boko Haram v Nigérii, pomoc obětem obchodu s lidmi v Indii, a pokračování osvobozování otroků v Súdánu. Ve Zpravodaji si můžete přečíst příběh osvo-bozené otrokyně v Súdánu.

Již tradičně přinášíme ve 3. čísle program Akademických týdnů v Novém Městě nad Metují a také přehled hospodaření CSI-ČR v roce 2014.

Chtěla bych Vám poděkovat za Váš zájem a za Vaše modlitby. Doufám, že silný hlas na podporu pronásledovaných křesťanů dolehne z našich církví až k uším těch, kteří mají moc a možnost situaci křesťanů změnit.

Foto na titulní straně: Súdán – Jižní Súdán - po nekonečných letech odloučení a otroctví se konečně otec setkal se svým synem

Jedním z hlavních úkolů CSI je informování veřejnosti o **pronásledování křesťanů ve světě**. Nabízíme vašemu farnímu společenství, sboru, škole, obci **přednášku a prezentaci** na toto téma. Budeme vděční za váš zájem! Kontakt najdete na zadní straně Zpravodaje.

Genocida křesťanů v Osmanské říši začala před sto lety. Turecká vláda ignoruje tento krutý akt a nadále diskriminuje zbylé křesťany, John Eibner hovoří o genocidě, která stále probíhá.

CSI: Na 24. duben připadá památka genocidy křesťanů v Osmanské říši. Byly povražděny více než dva miliony křesťanů (podle některých odhadů až 3,5 mil.). Dal se rozsah této katastrofy tehdy předvídat?

Dr. John Eibner (dále JE): Bylo několik náznaků zvýšeného nebezpečí pro křesťanské menšiny. Masakry křesťanů měly v Osmanské říši dlouhou tradici. Tisíce mrtvých byly na Balkáně, v Sýrii, v Libanonu. V roce 1915 se Turci obávali, že křesťané, hlavně Arméni, budou ve spolupráci s nepřátelským Ruskem rozvracet stát.

CSI: Jaké byly následky genocidy?

JE: Nejhorší následek je zřejmý – dnes žije v Turecku méně než jedno procento křesťanů, zatímco před genocidou jich bylo 20 až 30 procent. Počet křesťanů klesal i v jiných částech Osmanské říše, ovšem pozvolna.

1915

2014

CSI: Mnozí říkají, že genocida nikdy neskončila.

JE: V posledních sto letech byl na křesťany mimo Turecko vyvíjen prakticky neustálý tlak. Různou formou byli nuceni opustit své náboženství. Můžeme se dohadovat, zda se jedná o genocidu, nebo ne. Je ale skutečností, že náboženské čistky proti křesťanům nikdy nepřestaly, i když neměly takový rozsah a tempo jako při genocidě. V současnosti nabraly náboženské čistky na rozsáhlých oblastech Iráku a Sýrie – na územích bývalé Osmanské říše – opět razantní tempo.

Především v dobách silícího násilí stoupala výrazně emigrace křesťanů. Tak v osmdesátých letech minulého století opustilo mnoho křesťanů Turecko, protože se dostali v občanské válce vlády s Kurdy mezi obě bojující strany. Nebyli sice cílem násilí, ale ani vláda ani Kurdové neměli zájem je chránit.

CSI: Mají křesťané, kteří zbyli v Turecku nějakou budoucnost?

JE: Zůstalo malé společenství, osamocené a pro svůj malý počet silně ohrožené. Zůstane-li Turecko stabilní, je možné, že tento malý zbytek přežije. Bude-li Turecko destabilizováno a zasaženo konfliktem v Sýrii a Iráku, potom bude ten malý zbytek donucen zemi opustit.

CSI: Křesťanská diaspora v Turecku vyvíjí nátlak na vládu, aby se ke genocidě v roce 1915 přihlásila. Také CSI k tomu Turecko nabádá. Co může toto přiznání změnit?

JE: Ze dne na den asi nic. Bude-li však Turecko genocidu i nadále popírat (až teprve nyní o ní uvažuje), nemůže se nikdy stát stabilní demokratickou zemí, ve které jsou si všichni občané rovni a cítí se být součástí společnosti. Prezident Erdogan se domnívá, že muslimové nemohli genocidu spáchat. Z takového lhaní vyplývá, že křesťané doposud nejsou považováni za rovnoprávné občany. Navíc jsou křesťanské oběti často označovány za spiklence, kteří si smrt za svoji zradu zasloužili. Vláda tak odhaluje nenávisť ke křesťanům, coby zrádcům země. Chce-li Turecko do Evropy, je v jeho zájmu uznat genocidu. Německo uznalo holocaust a následky řešilo a řeší s Izraelem a přeživšími Židy. Německo by mělo sloužit Turecku jako příklad.

CSI: K úloze velmocí: Proč nezamezily v roce 1915 genocidě?

JE: Pro žádnou z velmocí nebylo prioritou zabránit genocidě. Německo a Rakousko-Uhersko mělo největší vliv na Turecko. Nechtěli se ale vměšovat do vnitřních záležitostí spojence. Kdyby bylo Turecko dříve poraženo, mohla být genocida zastavena. Na konci

John Eibner s malými uprchlíky

první světové války byla genocida v plném proudu. Na zásah vítězných mocností už bylo příliš pozdě.

CSI: Mohl by Západ zastavit současnou náboženskou čistku?

JE: Západ – v první řadě Washington, Londýn, Berlín a Paříž – má povinnost zastavit podporu džihádistických skupin. Západ musí kooperovat s Ruskem a Čínou, a vyvinout společný silný tlak na patrony džihádistů – na Saudskou Arábii, Katar a Turecko. Jedině tak se dá utnout zbrojná a finanční podpora džihádistů.

Amine Gemayel - křesťané ještě nikdy nebyli v takovém nebezpečí

Amine Gemayel, bývalý libanonský prezident, přednášel na podnět CSI v Bostonu a varoval před genocidou křesťanů.

„Ještě nikdy během mého života se nenacházeli křesťané na Blízkém východě v tak velkém nebezpečí“, varoval Amine Gemayel. V jedné ze svých veřejných přednášek na bostonské univerzitě nazval rok 2014

„rokem existenčního ohrožení“ křesťanů na Blízkém východě. „Bude-li pokračovat stávající vývoj, musíme se připravit na nemyslitelné - vymizení křesťanů z regionu. To nepoznamená jen spoustu lidských osudů, ale destabilizuje region na generace“, prohlásil Gemayel.

Požadavky na USA

Gemayel kritizoval Washington, že podniká letecké nálety jen ve svém zájmu, tedy jen pro zabezpečení rafinérií. Nesnaží se zastavit náboženskou čistku, kterou zaměřil IS proti křesťanům a jezídům. Spojené státy přitom mají dostatek vojenských prostředků a řadu politických možností, které vyplývají ze vztahů k vládám v regionu.

Gemayel vyzval Washington, aby se postavil za požadavek Vatikánu. Vatikán totiž požaduje nasazení oddílů OSN v oblasti a vytvoření bezpečnostních zón s mezinárodním

ním dohledem. Apeluje na USA, aby podporovaly Libanon v boji s IS a také žádá o masivní podporu pro syrské uprchlíky. Dále navrhuje přijmout pro postižené země „arabský Marshallův plán“. Země by tak mohly být znovu vybudovány a pro arabskou mládež

by se naskytla příležitosti myslet demokraticky a vybudovat demokratický systém. Podle Gemayela je nutné, aby muslimští představitelé své sympatie s pronásledovanými křesťany promítli do rozsáhlého akčního plánu.

Genocida Arménů

deportace Arménů

Arménská genocida je souhrnné označení pro vyvražďování přibližně 1,5 milionu Arménů Turky během let 1915 a 1918. Podle některých názorů jde o první jednoznačnou historicky zaznamenanou genocidu v dějinách. Berlínskou smlouvou z roku 1878 se stala Arménie součástí evropských zájmů a záminkou pro humanitární intervenci. Turecký sultán Abdülhamid II. se z obavy ze ztráty vlivu nad tímto územím rozhodl pohrozit evropským mocnostem a Arménům tím, že jich v letech 1895/96 cca 80 000 až 300 000 nechal vyvraždit (tzv. „arménské řeže“). Tím v podstatě začala série genocid. Arménská odbojová hnutí začala sílit, ale nenávisť Osmanských Turků rovněž. V roce 1909 se odehrál další masakr v Kilikii. Zabito bylo 30 000 Arménů. Iniciátorem byla turecká strana Jednota a pokrok (tzv. mladoturci).

2. listopadu 1914 se Osmanská říše zapojila do první světové války (na straně centrálních mocností). Krátce na to v lednu 1915 se turecká III. armáda střetla s ruskými vojsky na arménském území a byla u Šarikamiše zničena. Arméni byli neoprávněně obviněni z toho, že byli příčinou turecké porážky. Vládní strana Jednota a pokrok („mladotur-

ci“) začala připravovat genocidu, jakou Arménie nepamatovala. Z bývalých kriminálníků byly vytvořeny vojenské oddíly, tzv. čete. Tato komanda od května 1915 deportovala Armény z východních provincií směrem ke koncentračnímu táboru v Aleppu. Většina z nich tento transport, při drastických podmínkách, které panovaly (hlad, žízeň, nemoci), nepřežila. Ti, kteří měli větší předpoklady k přežití (mladí muži), byli odvedeni opodál a popraveni. Významní lidé byli popraveni ještě před vydáním příkazu k deportaci. Ti, kteří přežili přesun do Aleppu, byli v další etapě posláni přes Syrskou poušť do tábora Dajr az-Zaur v Mezopotámii a pokud i to přežili, vyhnali je do pouště, kde neměli nejmenší šanci, nebo je zaživa upálili. V Dajr az-Zaur byl na památku obětí genocidy vystaven křesťanský památník. V září 2014 byl tento památník poničen radikálními muslimskými stoupenci Islámského státu.

památník v Dajr az-Zaur před a po devastaci džihádisty z IS.

Pouze malé části se podařilo vyhlazování uniknout. Byli to hlavně obyvatelé provincie Van a ti, kteří uprchli během transportu do Istanbulu. Útočiště našli v Egyptě, Sýrii nebo na Kypru. Zachráněných bylo asi 600 000. Už v době organizace vyvražďování mnoho

významných veřejných činitelů, diplomatů (americký velvyslanec v Turecku Henry Morgenthau) a duchovních (německý kněz Johannes Lepsius) se pokusilo poukázat na události, které se v té době v Osmanské říši děly, ale bez výsledku.

O genocidě u nás vyšla několikrát kniha pražského, německy píšícího žida Franze Werfela - Čtyřicet dnů.

Co je genocida

Pod vlivem genocidy Arménů a holokaustu – vyvraždění evropských Židů - vypracovala OSN Konvenci o zamezení a potrestání genocidy. Konvence předkládá opatření, která mají zamezit budoucím genocidám a potrestat jejich původce. Článek 2 definuje genocidu jako „jednání vedoucí k částeč-

nému nebo úplnému vyvraždění národních, etnických, rasových nebo náboženských skupin takto:

- a) usmrcení příslušníků takové skupiny
- b) způsobení těžkých tělesných ublížení nebo duševních poruch členům takové skupiny;
- c) úmyslné uvedení kterékoli skupiny do takových životních podmínek, které mají přivodit její úplné nebo částečné fyzické zničení
- d) opatření směřující k tomu, aby se v takové skupině bránilo rození dětí
- e) násilné převádění dětí z jedné skupiny do jiné

Preventivní opatření a tresty podléhají podle článku 8 příslušnému orgánu OSN.

Papež o genocidě Arménů

Vatikán. Papež František sice nepoužil slovo „genocida“, avšak navzdory tomu před patriarchální synodou arménsko-katolické církve vyslovil hlubokou vzpomínku na utrpení arménského národa před rovnou stovkou let. Na tento úmysl sloužil římský biskup také mši svatou v arménském obřadu, které se zúčastnil arménský prezident Serž Sarkisjan a nejvyšší představitelé arménské apoštolské církve, katholikos všech Arménů, Karekin II., a katholikos Kilikie, Aram I.

„Budeme se přimlouvat za zemřelé syny a dcery vašeho milovaného lidu, kteří před sto lety padli za oběť. Budeme vzývat Boží milosrdenství, abychom s jeho pomocí, v lásce k pravdě a spravedlnosti, zacelili každou ránu. A také aby nám pomohlo usplnit konkrétní

gesta smíření a pokoje mezi národy, které dosud nedokáží dospět k rozumnému konsensu při výkladu těchto smutných událostí.”

Komentoval papež silně odlišné názory na pojmání arménské genocidy v Turecku a jiných zemích. S hořkostí se pak zmínil o nemnoha územích, která před sto lety byla jistým útočištěm pro nevelký počet přeživších. Patřilo k nim také Aleppo, kterému nyní hrozí, že jej křesťané, a to nejenom arménští, zcela opustí, dodal Svatý otec.

„Váš národ, který podle tradice jako první roku 301 konvertoval ke křesťanství, má dvoutisícileté dějiny a uchovává obdivuhodné duchovní a kulturní bohatství, k němuž se poji schopnost opětovně povstat po mnoha pronásledováních a zkouškách, kterým byl vystaven. Vyzývám vás, abyste byli stále vděční Pánu za to, že vás uschoval k věrnosti Sobě i v těch nejtěžších časech. Kromě toho je důležité, abyste od Boha žádali dar moudrosti srdce. Vzpomínka na sté výročí obětí nás staví před temnoty, které halí mysterium iniquitatis.”

Toto tajemství zla a špatnosti je podle Františka možné chápat pouze následovně: *„Jak říká evangelium, v nitru lidského srdce se mohou rozpoutat nejtemnější síly, které*

Sayın Cumhurbaşkan
Recep Tayyip Erdoğan
Türkiye Cumhuriyeti'nin Cumhurbaşkan
Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği
06689 Çankaya, Ankara
Turkey

jsou schopny dospět k tomu, že systematicky programují bratrovu zkázu, považují jej za nepřítele, protivníka, či dokonce jedince zbaveného lidské důstojnosti. Avšak věřící člověk, který si klade otázky o zlu, jehož se lidé dopouštějí, je zároveň uváděn do tajemství účasti na vykupitelském Umučení. Nemálo synů a dcer arménského národa bylo schopno pronášet Kristovo jméno až do prolití krve nebo až do smrti vyčerpáním při nekonečném exodu, ke kterému byli nuceni.”

Papežova interpretace prvního nedozírného masakru dvacátého století tak odhlíží od politických výkladů.

„Protrpěné stránky dějin vašeho lidu jsou v určitém smyslu pokračováním Kristova utrpení, avšak na každou z nich byl vložen zárodek jeho Zmrtvýchvstání. Kéž jako pastýři nikdy neochabujete v tom, abyste svůj lid vychovávali k výkladu skutečnosti z nového pohledu. Takto budete moci každý den vyslovit: Můj národ není jenom lidem trpícím v Kristu, nýbrž především národem těch,

kdo byli v Kristu vzkříšeni. Je proto důležité vzpomínat na minulost, abychom z ní čerpali novou mizu, která by sytila současné radostné hlásání evangelia a svědectví o milosrdné lásce.

V závěru své promluvy se Petrův nástupce zmínil o svém předchůdci Benediktu XV., který intervenoval u tureckého sultána Mehmeta V. a požadoval ukončení masakru Arménů.

„Tento papež byl velkým přítelem křesťanského východu. Založil Kongregaci pro východní církve a Papežský východní institut a

Sayın Cumhurbaşkanı,

24 nisan 2015 tarihinde, bütün dünyamız Osman İmparatorluğu'daki hristiyan katliamı 100üncü anı günü kutlayacak. O dönemde bir milyondan fazla hristiyan öldürüldü.

Bugüne kadar Türkiye bu kara geçmişi hala inkar etmektedir ve bu beni çok üzüyor. Almanya mesela yahudi katliamı (Holocaust) kabul etti. İnandırıcı ve modern bir demokrasi olabilmesi için, Türkiye de kendi geçmişi karşılamak zorundadır. Katliamı inkar bugüne kadar Türkiye'deki hristiyanlar için düşmanca bir havayı yaratıyor.

Osman İmparatorluğun hristiyan katliamı kabul etmenizi ve bütün gücünüzle demokratik, plüralist ve her vatandaşının hakları tarafsız bir şekilde savunan bir devlet için taraftar olmanızı ricada bulunuyorum. Ayrıca bölgenizde «din ve etnik olarak üstün olma» düşüncesine sahip olanlara ve tek din olma konusunda çeşitli faaliyetler yürütenlere karşı desteğinizi derhal durdurmanızı rica ediyorum.

Saygılarımla

Place, date (místo, datum)

Signature (podpis)

24. dubna 2015 si ve světě připomínáme 100. výročí genocidy křesťanů v Osmanské říši. Tehdy byl zavražděn více než milion křesťanů.

Jsem hluboce zarmoucený, že Turecko se se svoji temnou minulostí doposud nevyrovňalo. Německo holokaust uznalo. Chce-li se Turecko stát moderní důvěryhodnou demokracií, musí vyřešit svou minulost. Popíráním genocidy se vytváří nepřátelské prostředí pro turecké křesťany. Žádám Vás nejen o uznání genocidy, ale především Vás prosím, abyste se všemi silami snažil prosadit principy demokratického a pluralitního státu, který chrání práva všech občanů. Zároveň naléhavě prosím, abyste zamezil všem snahám o náboženské a etnické čistky.

roku 1920 zapsal sv. Efréma Syrského mezi učitele církve. Těší mne, že naše setkání probíhá v předvečer obdobného gesta, které s radostí vykonám s významnou postavou sv. Řehoře z Nareku. Jeho přímluvě svěřuji zejména ekumenický dialog mezi arménsko-katolickou a arménsko-apostolskou církví, které jsou pamětlivy toho, že dnes stejně jako před sto lety skrze mučednictví a pronásledování uskutečňují "ekumenismus krve".

Patriarcha arménské katolické církve Nerses Bedros XIX. označil prohlášení sv. Řehoře z Nareku církevním učitelem za "zcela nečekanou zprávu, která historickému výročí arménské genocidy dodává mimořádný náboženský a národní význam.

„Svatý Řehoř z Nareku, který žil v letech 950 až 1005, je nejuctívanějším a

nejčtenějším arménským světcem. Jeho modlitební knihu, zvanou "Kniha nářků", uchovává každá arménská rodina ihned vedle evangelia. (...) Jeho 44 děl bylo přeloženo téměř do všech jazyků, aby se mnozí křesťané v celém světě blíže seznámili s učením a zbožností tohoto významného teologa, básníka a mystika." Uvedl katolický arménský patriarcha.

deportace Arménů

Súdán/Jižní Súdán: Nový začátek po dlouhém utrpení

Dlouhodobý projekt CSI, jehož cílem je osvobodit všechny otroky v Súdánu, stále pokračuje. Důležitou součástí procesu osvobození jsou rozhovory s osvobozenými otroky. Ty nám poskytují jasnou a ucelenou zprávu o otroctví v Súdánu. V kontrastu s prožitými útrapami, kterými otroci prošli, se pak jeví osvobození každého otroka jako malý zázrak.

Adhuk Yak Bol vypráví o svém návratu: Nyní je jí kolem 20 let, ale arabskými milenci byla unesena ještě jako dítě. Vypráví: „Pocházím z jedné malé vesnice poblíž Warawaru. Moc si na to nevzpomínám. Bylo tam pěkně. Jsem moc šťastná, že jsem opět doma. Musím však myslet na své rodiče, kteří už nežijí.“ Tehdy během přepadu zapálili nájezdníci jejich chýši. Rodiče a šest sourozenců v ní zavřeli a za živá upálili. Adhuk

zůstala sama a byla odvečena. „Vzpomínám si ještě, jak za mnou přiběhl můj strýc. Arabové si počkali, a když pochopili, že mne chce odnést, přemohli ho, přivázali za koně a uvláčeli k smrti“. Otřesné zážitky zanechaly v malém děvčátku myšlenky na odpor a na útěk.

Každodenní bití

Adhuk byla unesena s celou skupinou na sever a musela se dívat, jak bylo s mnoha lidmi surově zacházeno. Ona sama byla znásilněna. Na severu si ji majitel vzal jako pomocnici své manželky. „Majitel se jmenuje Mohamed a je to ohavný člověk. Bil mě stále dokola. Musela jsem nosit vodu pro osly, prát prádlo pro celou rodinu a dům mít stále uklizený. Jeho žena byla také velmi zlá. Často si umanula, že své úkoly neplním dobře. Pak jsem byla bita. Také jejich čtyři děti mně pořád sekýrovaly. Já sama jsem děti neměla.“

Překvapivé osvobození

„Jednoho dne se u nás v domě objevil nějaký Arab a mluvil s Mohammedem. Vzal mě s sebou, Mohammed mi neřekl ani slovo. Brzo jsem se ocitla ve skupině Jihosúdánců. Byli jako já z kmene Dinka a jako já odvečeni do otroctví na sever. Nevěděli jsme vůbec, co se vlastně stalo, ale zacházeli s námi dobře. Dostávali jsme jídlo a vodu a nikdo nás

25. ročník AKADEMICKÝCH TÝDNŮ v termínu 24. 7. – 1. 8. 2015, PA

	7:30	8:00	8:30	9:00	9:00	9:30	10:30	10:45	11:30	11:45	12:15		13:00	13:45	14:00
PÁ 24.7.	25. AKADEMICKÉ TÝDNY NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ										① Zahájení 25. AT, Mše svatá s Mons. Janem VOKÁLE				
SO 25.7.	P. Tomáš ENDERLE			Ing. Dana DRÁBOVÁ, Ph.D. Svět (a) energie							Pro				
NE 26.7.				P. Mgr. Jan LINHART Boží smysl pro humor							Prof. K po				
PO 27.7.	P. Doc. PhDr. Tomáš PETRÁČEK, Ph.D., Th.D.			Neuralgické body české duchovní tradice							P. Zbigniew CZENDLIK Kostel, hospoda a postel				
ÚT 28.7.	P. Mgr. Josef HURT		S N Í D A N Ě	Biskup Štěpán Trochta							RNDr. Gabriela VLKOVÁ, Th.D. Vztah svobody a poslušnosti, jak ho reflektuje SZ				
ST 29.7.	P. Jan BYSTRÝ			⑤ Jiří FUCHS Problém loajality k současnému Západu							⑤ Prof. PhDr. Pavel KALINA, CSc. Ikonoklasmus – proč lidé ničí obrazy?				
ČT 30.7.	P. Dr. Ing. Ladislav HERYÁN, Th.D., SDB			Křesťanství jako cesta v Markově evangeliu							⑤ MUDr. Jitka KRAUSOVÁ „Žité bludy“ současnosti a psychické zdraví				
PÁ 31.7.	P. Václav VACEK			Ekumenický kulatý stůl ① Jan Hus: téma, které nás spojuje, nebo rozděluje?							Mgr. Jan ŠPILAR Sex – naplnění svátosti manželství				
SO 1.8.	P. Wiesław KALEMBA			Mgr. Daniel NÝVL, Ph.D., Mgr. Kamil LÁSKA, Ph.D. Česká vědecká stanice v Antarktidě – vznik, výzkum							Prof. PhDr. Ing. Jan ROYT, Ph.D. Katedrála sv. Víta				

Podporují: Nové Město nad Metují, Městský klub N.M.n.M., Královéhradecký kraj, Kulturní a sportovní nadace města M. Kamat s.r.o., Atelier duplex, Stříhorký Edvard, Tiskárna Smola, Bauch Navrátil, Kancelářská technika Laštovic, QUATRO Language School, Ammann Czech Republic a.s., PRIMÁTOR a.s., MUDr. Ladislav Bortlík, ČKA – Česká k

Mediální partneři: Televize Noe, CSI – Křesťanská mezinárodní solidarita, Katolický Týdeník

VLÁTOVA LOUKA u Nového Města nad Metují

	15:00	16:00	16:15 16:30	16:45	17:00	18:15		19:30	20:00	21:00	21:30	22:00
M	PhDr. Jan STŘÍBRNÝ Češi v dramatech 2. světové války			P. Mgr. Marek Orko VÁCHA, Ph.D. Tvůrce tvoří tvůrce (kde je člověk?)			v		0 Václav SOKOL (kreslíř a grafik) vernisaž výstavy			
	Prof. RNDr. Vladimír KRÁL, DrSc. Jak stará je nanotechnologie			Prof. Mgr. Martin C. PUTNA, Dr. Od knižete Vladimíra k Vladimíru Putinovi – ruské duchovní dějiny					Polyfonní sdružení koncert (v děkanském kostele)			
	PhDr. Jan SOKOL, Ph.D., CSc. čemu by svět mohl třebovat křesťany?			Mgr. Jefim FIŠTEJN Česká republika a svět			E		Marie ŠANDOVÁ dva dokumentární filmy o trapistech (autorská projekce)			
	Prof. PhDr. Petr FIALA, Ph.D., LL.M. Demokratická politika a její nepřátelé			S Věra SOSNAROVÁ Krvavé jahody – svědectví ženy, která přežila gulag			Č		Alfréd STREJČEK a Jana NETOČNÁ Petr Eben – JOB (v děkanském kostele)			Po 22:00 noční klid.
	S Doc. PhDr. Jaroslav MED, CSc. Jakub Deml			Dan DRÁPAL Důležité biblické pojmy, které se ztrácejí v překladu					E	0 táborák		
	Mgr. Daniel KROUPA, Ph.D. Svoboda slova – zdroje a meze			MUDr. Roman JOCH Islamismus			Ř	Petr ZRNO dva dokumentární filmy o Arménii (autorská projekce)				
	Prof. PhDr. Vladimír JUST, CSc. V+W jako barometr naší svobody			Teátr Víti MARČÍKA Zlatovláska (divadlo pro děti)				Teátr Víti MARČÍKA O holčičce, která se ještě nenarodila (divadlo)				
	PhDr. Jiřina PREKOPOVÁ Krise rodiny			Ing. Pavel KOHOUT Krise Jihu a budoucnost Evropy			E	IVAN HLAS TRIO koncert <i>předprodej – info na webu AT</i>				
VYSTOUPENÍ JSOU NAHRÁVÁNA. ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA. Doporučujeme, abyste si před návštěvou zkontrolovali aktuální program na webu.												v1
AKADEMICKÉ TÝDNY o.p.s. info@akademicketydny.info Tel. 494 909 100 www.akademicketydny.info												
LEGENDA Mše svatá (vstup zdarma) Přestávka Výdej stravy 0 Všichni ZDARMA S Studenti ZDARMA												
láchoda, FALTA s.r.o., Hronovský s.r.o., řestřanská akademie												

Po 22:00 noční kld.

v1

nebil. Až když jsme přebrodili hraniční řeku s Jižním Súdánem, Arab nám vysvětlil, že osvobozuje otroky a vodí je nazpět do vlasti. Zpočátku jsme tomu nemohli uvěřit. Ale byla to pravda. Nyní jsem vděčná a šťastná, že jsem znovu svobodná.“ Jako ostatní osvobození otroci dostala Adhuk startovací balík a dojnou kozu, aby mohla začít nový život ve svobodě.

Mnohé osvobozené otrokyně mají děti následkem znásilňování otrokáři.

V Súdánu jsou ještě stále tisíce otroků z Jižního Súdánu. CSI bude ve vykupování pokračovat, dokud nebude poslední osvobozen.

Všichni osvobození dostávají startovací balík s nezbytným vybavením pro nový začátek.

V indické společnosti panuje největší náboženské nepřátelství

Největší náboženské nepřátelství panovalo v roce 2013 v Indii. Nejvyšší úroveň vládních a úředních zásahů do života věřících ve stejném období vykazovala Čína - vyplývá to ze závěrů studie americké výzkumné organizace Pew. Pew Research Center se dlouhodobě věnuje problematice náboženského pronásledování.

Vysoká náboženská nevráživost byla sledována zhruba ve čtvrtině zemí.

Jde o nenávisť, jejímiž projevy jsou vandalismus na církevním majetku, znesvěcování posvátných textů až po násilná přepadání končící zraněními a smrtí.

Hodnotící studie dochází k závěru, že restrikce – ať už pocházejí od státní policie nebo od nepřátelských aktivit jednotlivých občanů, organizací a společenských skupin - se dějí ve 39% zemí. Mezi zeměmi, které vykazují náboženskou nevráživost jsou i lidnaté státy jako Indie či Čína. Ve výsledku to znamená, že v roce 2013 žilo v zemích s vysokou mírou náboženského pronásledování 5,5 mld lidí (77% celkové světové populace). V roce 2012 to bylo 76% a v roce 2007 „jen“ 68%. Počet zemí a oblastí s velmi

vysokým stupněm pronásledování se snížil z 20 v roce 2012 na 17 v roce 2013. Poklesl počet zemí, ve kterých byli pronásledováni hinduisté, a to ze 16 v roce 2012 na 9 v roce 2013. Počet zemí, kde byli pronásledováni budhisté, se v uvedených letech nezměnil (12 zemí). Příslušníci dvou nejpočetnějších náboženství, křesťané a muslimové, kteří představují dohromady více než polovinu celé populace, jsou pronásledováni v mnoha zemích. Byl také zaznamenán značný vz-

stup počtu zemí, kde jsou pronásledováni Židé a příslušníci lidových náboženství. Mezi 25 nejlidnatějšími zeměmi byla nejvyšší úroveň pronásledování zjištěna v Myanmaru, Egyptě, Indonésii, Pákistánu a Rusku, ve kterých, jak vláda, tak společnost ve vysoké míře omezuje svobodu věřících a praktikování víry. Nová studie také uvádí, že podíl zemí s vysokou nebo velmi vysokou mírou společenské nenávisti k náboženství poklesl ze 33% v roce 2012 na 27% v roce 2013.

K zamyšlení a modlitbě

Turkmenistán: Policejní razie a pokuta pro křesťanského vedoucího

Křesťanský vedoucí z turkmenského Gal-kynyše v Lebapském velajatu byl nedávno zadržen při policejní razii a následně mu byla vyměřena pokuta ve výši dvojnásobku průměrné týdenní mzdy. Policisté zastavili Narmurada Movimova krátce po odchodu z bytu patřícího křesťanské rodině, kterou toho dne navštívil. Musel se vrátit zpátky a společně s ostatními přítomnými křesťany sepsat prohlášení, ve kterém se všichni doznali k účasti na shromáždění náboženského charakteru. Následovala domovní prohlídka, při které byl v jedné místnosti nalezen Nový zákon. Policisté se následně od majitele bytu dožadovali informace, kde Bibli získal.

Všichni křesťané byli zadržováni na policejní stanici až do dvou hodin ráno následujícího dne (včetně malých dětí, nejmladšímu byly dva roky). Po propuštění byli ještě týž den předvoláni na stanici znovu a policisté na ně opět vyvíjeli nátlak, aby sepsali další

prohlášení, kterým se měli vzdát své víry a příslibit, že se v budoucnu neúčastní žádných dalších náboženských shromáždění. Většina tak odmítla učinit. Policisté jim ještě chvíli bez úspěchu vyhrožovali, ale nakonec to vzdali a umožnili křesťanům odejít. Rozhodli se však iniciovat zahájení soudního stíhání Narmurada a majitele bytu. Narmurad 27. února obdržel zmíněnou pokutu, soud s majitelem bytu ještě nezačal.

Narmurad nebyl za své křesťanské aktivity pokutován poprvé. Státní orgány vyvíjejí nátlak také na jeho rodiče (kteří nejsou členy církve) a požadují po nich, aby vykázali Narmurada, jeho manželku a pět dětí z rodinného domu. Jednou v zimě jim úředníci nechali přerušit dodávky elektřiny, plynu a vody ve snaze rodiče donutit ke spolupráci a splnění požadavků.

Navzdory všem omezením a výhrůžkám pokutami a vězením se modlete, aby církev v Turkmenistánu vzkvétala a nesla hojně ovoce.

Zdroj: Forum 18 News Service

Tanzanie: Spor o nemovitost

Evangelikální společenství v Západním Zanzibaru si v roce 2000 koupilo nemovitost s úmyslem získat prostory pro pořádání bohoslužeb. Muslimští sousedé se však později obrátili na úřad s požadavkem, aby se v objektu přestali scházet farníci a aby bylo pořádání bohoslužeb v obytné oblasti zakázáno.

Vietnam: Pastor se synem znovu surově napadení

Pastor Quang

Pastor Nguyen Hong Quang a jeho syn Nguyen Quang Trieu byli nedávno surově napadeni skupinou sedmi mladých mužů. Útok pasivně přihlíželi uniformovaní policisté, kteří se ani nepokusili zasáhnout. K incidentu došlo po-

blíží modlitebny společenství, ve kterém pastor slouží. K původním sedmi útočníkům se později připojily ještě dvě desítky dalších. Napadeným přispěchali na pomoc další dva pastoři, ale útočníci zmlátili i je. Pastoru Quangovi zlomili prst a způsobili poranění v obličeji, včetně naříznutého očního víčka. Četné pohmožděniný utřil i jeho syn.

Pastor Quang nebyl napaden poprvé, s kolegou se stali obětí surového útoku za bílého dne nedaleko biblické školy již v lednu. (Samotná škola byla v nedávné minulosti napadena několikrát, podle místních křesťanů jsou útoky součástí promyšleného plánu komunistických orgánů s cílem omezovat jejich svobodu náboženského vyznání.)

Modlete se za dodržování náboženské svobody křesťanů a příslušníků ostatních menšin ve Vietnamu.

Zdroj: Hlas mučedníků Austrálie

Tanzanie: Žhářské útoky na trojici kostelů

Minulý měsíc se tři kostely v okolí jezera Victoria v severní Tanzanii staly terčem žhářských útoků. Ve všech případech způsobil požár značné hmotné škody, naštěstí však nikdo nepřišel o život.

Zatím poslední útok se odehrál 12. března, kdy byl zapálen kostel v Kyebitembe (Kahororo, Bukoba). O dva dny dříve stejný osud postihl kostel v Kagondo, ve kterém

1. srpna 2012 zástupci společenství obdrželi předvolání od nejvyššího představitele okresu, aby se dostavili do jeho kanceláře a předložili nabývací doklady k nemovitostem. Křesťané odmítli žádosti vyhovět z důvodu nejasné formulace a obavy, že by mohli být z oblasti vykázáni.

Protože se orgány nedočkaly odpovědi, dorazil do budovy policejní velitel a vyzval zástupce společenství, aby doklady ukázali jemu. Křesťané však znovu odmítli s tvrzením, že je žádost neopodstatněná.

Následně začali křesťanům vyhrožovat místní muslimové, kteří prohlašovali, že pokud budovu využívanou k bohoslužbám neodstraní nebo nezničí doklady dokazující právoplatné nabytí nemovitosti, vezmou záležitost do svých rukou.

Výhrůžky byly naplněny v neděli 30. března 2014 večer, kdy muslimští mládežníci hodili do budovy podomácku vyrobenou nálož. Totéž se opakovalo 22. srpna a 22. listopadu.

Všechny incidenty byly nahlášeny na policii. Policisté však nijak nereagovali, ani se nesnažili s křesťany spolupracovat. Prohlásili, že společenství nevyhovělo žádosti o předložení dokladů a tak se nebudou v záležitosti angažovat. Společenství je tak ohrožováno i nadále a orgány všemu nechávají volný průběh.

Zdroj: Persecution.com NewsRoom

sořely Bible, lavice a sváteční roucha. A ještě o pár dní dříve někdo zapálil kostel ve farnosti Rulongo-Kanazi.

Spolupracovník sesterské misie se sídlem ve Spojeném království nedávno informoval o dalším útoku na kostel v Bukoba, při kterém byl jeden křesťan zavražděn. Zanechal po sobě nešťastnou vdovu a dvě děti.

Modlete se za pronásledované křesťany v Tanzánii. Modlete se také za pachatele všech nedávných útoků.

Zdroj: Release International

Alžírsko: Přistižení při převozu Biblí

Dva křesťany z alžírského Tiaretu, zadržené 16. března při převozu Biblí, čeká v nejbližší době obvinění a soud.

Třiatřicetiletého pastora a člena jeho společenství minulý měsíc zastavili policisté a následně oba muže zatkli, protože v automobilu našli 25 výtisků evangelií, několik

Biblí a dalších křesťanských knih. Po několika hodinovém výslechu policisté s křesťany sepsali protokol a postoupili případ kanceláři generálního prokurátora. Přestože oficiální obvinění dosud nebyla zveřejněna, všeobecně se očekává, že budou obviněni z šíření evangelia a přepravy křesťanských materiálů bez předchozího svolení. (Oba muži byli později propuštěni a Bible i ostatní knihy dostali zpátky.)

Hlas mučedníků alžírským křesťanům dodává Bible, křesťanské filmy a další materiály k povzbuzení ve víře. V některých případech zajišťujeme také právní pomoc křesťanům obviněným z proselytismu.

Modlete se za oba muže, zatímco čekají na zprávu o obvinění. Několik bratří a sester v Kristu se ocitlo v podobné situaci v roce 2008, kdy byli souzeni za šíření evangelia a účast na neschválených nemuslimských bohoslužbách. (Novelizace zákona z roku 2006 umožňuje odsoudit k odnětí svobody a vysoké pokutě každého Alžířana, který se podílí na šíření křesťanské literatury nebo audiovizuálních materiálů mezi muslimy.)

Zdroj: Persecution.com NewsRoom

Keňa: Neveselé Velikonoce

Den předtím, než si téměř 80 procent ze 44 milionů obyvatel Keni na Velký pátek připomnělo Ježíšovo ukřižování, vtrhla čtveřice ozbrojených muslimských radikálů do areálu školy Garissa University College a začala na místních kolejích hledat křesťany. Ozbrojenci patřili k teroristické skupině al-Šabáb s ústředím v sousedním Somálsku. Při útoku nakonec zavraždili 148 lidí a téměř 80 dalším způsobili vážná zranění.

Příslušníci bezpečnostních složek čtyři radikály zastřelili. Jeden z nich byl identifikován jako Abdirahim Mohammed Abdullahi – syn nejvyššího představitele oblasti Mandera hraničící se Somálskem. Abdirahim absolvoval právnickou fakultu na univerzitě v Nairobi a všichni v jeho okolí očekávali, že se stane advokátem. V roce 2013 však mladík zmizel a záhy se potvrdily otcovy obavy, že se jeho syn vypravil do Somálska. Abdirahimův

příběh jen dokazuje rostoucí vliv radikálního islámu na keňskou mládež.

V reakci na útoky keňská společenství věnovala nedělní velikonoční bohoslužby památce obětí a celá země držela tři dny smutku. Dokonce i v této převážně křesťanské zemi, kde je obyvatelům zaručena svoboda náboženského vyznání, Keňané oslavovali zmrtvýchvstálého Krista ve strachu.

Média informovala o celé řadě velikonočních akcí, které nějakým způsobem reagovaly na útoky na keňské křesťany.

Podle zpráv agentury Associated Press (AP) biskup Joseph Alessandro v kázání adresovaném stovkám účastníků bohoslužby v katolickém kostele v Garisse zmínil jistou podobnost mezi Kristovými zkouškami a útoky v Garisse.

Zatímco lidé uvnitř kostela vzdávali Bohu chválu a zpívali písně, venku hlídali budovu ozbrojení příslušníci ochranky.

„Pokračujeme v modlitbách, aby nám Bůh pomohl a utěšil nás v tomto nelehkém období,“ uvedl v rozhovoru pro AP Dominick Odhiambo, jeden z účastníků bohoslužby.

V Nairobi příslušníci ochranky prohledávali osoby i vozidla, ve snaze odhalit případné výbušniny. Křesťané v Mombase vyklidili kostel a přivolali jednotku pyrotechniků, aby zkontrolovali podezřelé vozidlo zaparkované nedaleko kostela.

„Všichni jsou nervózní a nikdy nevíte, co se může stát příště, věříme však, že naším nejvyšším ochráncem je Bůh a v tomto duchu se i modlíme,“ uvedl sedmadvacetiletý Samuel Wanje pro AP.

Silné obavy přetrvávají také v Garisse, která se stále vzpamatovává z nedávného neštěstí. Místní obyvatelé stále mají v živé paměti vražedné útoky radikálů na křesťanská společenství v posledních letech.

„Jako křesťané musíme být odvážní. Naše víra je dostatečně silná na to, abychom znovu přišli do kostela,“ uvedla v rozhovoru pro AP Roseline Oduor z Garissy. „Procházíme něčím, čím procházel už Ježíš.“

Roselininy obavy nejsou bezdůvodné. Radikálové již na kostel jejího společenství v minulosti zaútočili.

„Když ten den přijde, smrti stejně neutečete. Nezáleží na tom, zda v tu chvíli budete někde pod stromem, v posteli, nebo kdekoli jinde.“

Krátce po útocích mnozí věřící našli v kostele dočasné útočiště.

„Bezpečno není nikde, ale do kostela můžete přijít, abyste se setkali s Bohem a našli zde útěchu,“ prohlásila jedna dívka v rozhovoru s reportérem agentury Reuters.

Podle zprávy zveřejněné na stránkách World Watch Monitor ve škole studovalo přibližně 800 studentů, z toho více než 500 nemuslimů. Jeden student na vlastní oči viděl, jak někdo hodil výbušninu do místnosti, ve které se modlilo nejméně 20 členů studentské skupinky „Křesťanské unie“, kteří se pravidelně scházejí ke studiu Bible a bohoslužbám.

Vysokoškoláci po celé Keni uspořádali během velikonočních bohoslužeb sbírky na podporu pozůstalých po obětech útoků.

Ciku Miriuki, oblíbená moderátorka keňské rozhlasové stanice Nation FM, napsala otevřený dopis představitelům al-Šabáb. V dopise, o kterém informoval portál World Watch Monitor, vysvětlila pravý význam Velikonoc.

„Jsem plná smutku za rodiny studentů, které musí žít s touto ztrátou, netruchlím však za samotné studenty. Zeměli nádhernou smrtí. Předpokládám, že jste si útok načasovali na Velikonoce záměrně. Právě o Velikonocích však Kristus položil svůj život za nás za všechny, ano, dokonce i za vás.“

Zdroj: Persecution.com NewsRoom

Indie: Pokuta za rozhovory o víře

Začátkem února zazvonil ve Vijayově bytě telefon. Policie.

Vijay s přítelem se nedávno setkali s nově obráceným křesťanem a krátce nato je zmlátila skupina šesti muslimů. Rozlíčení muži z místní mešity následně podali na policii stížnost, že se k nim Vijay přistěhoval a začal s místními lidmi hovořit o víře.

Policisté si ho několikrát předvolali na stanici; naposledy v den, kdy se s ním setkal náš spolupracovník.

„Vijay musel zaplatit pokutu ve výši 20 000 rupií v přítomnosti žalobců, kteří prohlašovali, že pokud tak neučiní, nemohou ručit za jeho bezpečnost,“ uvedl spolupracovník. Hlas mučedníků pomohl Vijayovi s přestěhováním do jiné čtvrti a uhradil za něj pokutu, nájem za první měsíc a náklady spojené se stěhováním.

„Vijay se přestěhoval ze čtvrti, kde měl problémy, do nového bytu přibližně 1,5 kilometru daleko,“ potvrdil spolupracovník Hlasu mučedníků. „Na novém místě žije více křesťanů, muslimové a hinduisté se zde však nacházejí také. Muži, kteří si na něj stěžovali, se však již neozvali. Oddychli jsme si.“

Spolupracovník Hlasu mučedníků se s Vijayem pravidelně schází a probírají společně související biblické oddíly, jako například Kološkým 1,24–29 nebo čtvrtou kapitolu Skut-

ků. Vijay si uvědomuje vážnost situace, ale neztrácí optimismus. Nedávno absolvoval biblický kurs pořádaný Hlasem mučedníků. Dobrou mysl si zachovává i jeho rodina. Všichni jsou smířeni se skutečností, že se kdykoli mohou stát terčem pronásledování znovu.

„Několik z nás se minulý týden zúčastnilo malé oslavy nastěhování do nového bytu a společně jsme se modlili,“ uvedl spolupracovník Hlasu mučedníků. „Zdá se, že se život rodiny začíná vracet do normálu. V úterý mě Vijay a další dva muži doprovázeli na seminář pořádaný na místě vzdáleném pět hodin cesty. Přibližně třetinu ze čtyřhodinového programu vyučoval sám Vijay. Tento týden mají s jedním nepálským křesťanem naplánovanou cestu do severní části města, aby Vijay Nepálci v praxi ukázal, jak zvěstuje evangelium muslimům.“

Zdroj: Persecution.com NewsRoom

**„Kdo dává, dostává,
mnohem víc přijme...“**
sv. František z Assisi

Zpráva o činnosti CSI ČR v roce 2014

V roce 2014 se situace křesťanů ve světě spíše zhoršila. Nejvíce je na vině syráská občanská válka, ustavení Islámského státu a jeho brutální teror proti příslušníkům náboženských menšin na dobytém území. Džihadistické násilí se stupňovalo i v Nigérii a Pákistánu. Nadále zůstává hlavním cílem CSI záchrana křesťanů na Blízkém a Středním východě před vymizením. Nadějnější je oproti předešlému roku situace v Egyptě, kde byla svržena vláda Muslimského bratrstva. Zesiluje ale násilí islámských radikálů v Indonésii. Ta byla donedávna ojedinělým příkladem tolerantní země s muslimskou většinou.

Stupňovalo se také násilí hinduistických fundamentalistů proti křesťanům v Indii a na Srí Lance.

Ve všech těchto zemích (Sýrie, Egypt, Irák, Pákistán,

Indie, Nigérie) se snaží prostřednictvím svých dosavadních i nových projektů pomáhat CSI.

CSI nadále osvobozuje otroky v Súdánu. Podle odhadů zůstává na severu v Súdánu ještě více než 20 000 otroků. V loňském roce osvobodila CSI dalších 1900 otroků v Súdánu. Česká pobočka i v roce 2014 podporovala činnost salesiánské misie založené v Indii otcem Janem Medem. CSI ČR přispěla na její činnost částkou 671 745,- Kč. Základem činnosti CSI ČR bylo vydání a distribuce šesti čísel Zpravodaje v celkovém počtu 37 800 kusů (6x po 6300kusech).

V roce 2014 činily výnosy z darů 1 680 tisíc Kč. Došlo tedy k nepatrnému poklesu příjmů oproti předešlému roku. Na humanitární činnost vynaložila CSI ČR v loňském roce celkem 1 321 tis. Kč.

HOSPODAŘENÍ CSI ČR ZA ROK 2014

PŘÍJMY	1 680 378,58
VÝDAJE	
POPLATKY BANKY	6 451,50
TISK	119 428,55
POŠTOVNÉ	134 585,70
HUMANIT. ČINNOST	1 321 663,03
CESTOVNÉ	6 609,00
ADMINISTR. POTŘEBY	7 829,00
ODMĚNY, VÝPLATA	90 994,00
Sociální a zdravotní pojištění	47 174,00
SLUŽBY, OSTATNÍ	3 835,00
CELKEM	1 738 569,78
Zůstatek k 31.12.2014	
Pokladna	63 898,00
ČSOB	83 071,23
Spořicí ČSOB	234 706,00
CELKEM	381 675,23
ZŮSTATEK K 1. 1. 2014	439 866,43
PŘÍJMY 2014	1 680 378,58
VÝDAJE 2014	1 738 569,78
ZŮSTATEK K 31. 12. 2014	381 675,23
ROZPIS HUMANIT. ČINNOSTI	
INDIE	671 745,00
SÚDÁN a SÝRIE	649 918,03
CELKEM	1 321 663,03

PODĚKOVÁNÍ DÁRCŮM

Srdečné díky těm, kteří přispěli v období od 1.2.2015 do 31.3.2015

Ing. Adamus Petr, Mgr. Adlt Miroslav, Balaková Hana, Balaková Marie, Balnarová Hermína, Balíková Marie, Benda Jan, Beneš Alfons, Benák Vladimír, Dr Beránek Alois, Bezděk Jan, Bittner Josef, Blahuta Jan, Blechová Marie, Bláha František, Borková Hana, Boráková Zdenka, JUDr. Brabencová Helena, Brich Václav, Brůna František, Bukvička Jaroslav, Burget Radek, Busková Milada, Běhanová Ludmila, Cabejšková Marie, Mgr.Cano Miroslav, Čápek František, Čechová Marta, Čekalová Marie, Čermák Zdeněk, Černuška Pavel, Chrudinovi, Chutná Františka, Cigánek Radim, DOMOV NA ZÁMKU Bystře u Poličky, Daňková Eliška, Doležel Radek, Dolistová Marie, Dolníčková Hedvika, Dostalíkovi Ladislav a Libuše, Drdlová Zlatka, Duba Roman, Mgr. Dubský Zdeněk, Mgr. Dudovi Jaroslav a Vladěna, MUDr Dusílek Vladislav, Dřevjaná Uršula, Etflaisová Lucia, Exner Karel, Faicová Josefa, Ing Fajmon Vladimír, Feldmann Vladimír, Ing Fellner David, Felner František, Fialová Anna, Fojtík Josef, Fojtík Václav, Fojtů Zdeněk, Frolková Noela, Frydrychová Věra, Fujáková Růžena, Gabrielová Anežka, PhDr. Gleisner Karel, Gondorčín Juraj, Grecmanová Marie, Grimová Magda, Grym Václav, Haman Josef, Hamerníková Marie, Hana a JUDr. František Borkovi, Hanušová Marie, Mgr. Hanák Martin, Harsová Marie, Hartigová Hana, Hasalová Jiřina, Havířová Marie, Herynková Miloslava, Hessová Marta, Hlouch František, Holečková Běla, Ing Holub Vítězslav CSc, Holubcová Květa, Holubová Ludmila, Horák Jan, Hořínek Jiří, Hrubý Antonín, Ing. Huková Růžena, Hurbiš Josef, Jakešovi Honza a Lenka, Jambor Josef, Janoušek Martin, Jansa Petr, Ing. Janská Daniela, Jargusová Adéla, Jarkovská Ludmila, Jelínek Severín, Jelínková Marie, Ježová Marie, Jirásková Marie, Jiříčkovi JUDr Vít a MUDr Barboara, Joudal Karel, Jun Zdeněk, Jurášková Zdeňka, Jónová Veronika, Kadeřábková Hana, Ing. Kadlec Jiří, Kadlecová Eva, Kalčík Josef, Kavanová Alena, Kašicová Jaroslava, Kašpárková Jarmila, Kelnar Pavel, Kleinerová Jarmila, Klement Jan, Klimková Anna, Knotková Marie, Koch Jiří, Mgr. Kolář Martin, Konečná Jana, Kongr.Sedých sester Praha, Kongregace Sester Nejsvětější Svátosti, Kopecký Josef, Kopečná Jiřina, Kopřiva Otakar, Kostrubová Jana, Kotásková Anna, Kovář Jan, Kozák Jan, MVDr. Košelka Ladislav, Košátková Olga, Kratochvíl Josef, Kraus Milan, Krejčová Jana, Krásná Blažena, Krčková Anna, Krčmářová Anna, Kuba Tomáš, Kuboňová Marie, Kudla Martin, Kudrnovská Růžena, Kudrnová Dominika, Kulíha Kamil, Kusý Vlastimil, Kučera Pavel, Kšírová Alice, MUDr. Křížková Jiřina, Křížková Františka, JUDr. Lamač Ladislav, Lasanovová Jacqueline, Lazebníček Lukáš, Liška Jiří, Lišková Jitka, Ing Lodr Jiří, Lomová Zdena, Luliakovi Josef a Marie, Michlovi Jindřich a Lucie, Macháčková Kateřina, Macíčkovi David a Petra, Malečková Štěpánka, PhDr. Mančalová Jana, Mareš Antonín, Marková Jana, Ing. Martinek Cyril, Matušková Marie, Matušů Anežka, Michalová Olga, Michalčíková Libuše, Ing Mikeš, Pavel, P. Mikuš Pavel, Mikšátková Jana, Minářová Jitka, Miškovská Eugenie, Mičánková Jaroslava, Mlejnecký Jiří, Moravčík

Jakub, Motanová Marie, Muhlová Irena, P. Málek Vojtěch Václav, Mičková Růžena, Navrátil Milan, Nemravová Miloslava, Mgr Neudert Jan, Nešetřil Kamil, Novosad Antonín, Novozámská Vítězslava, Nováková Anežka, Nováková Daniela, Nováková Marie, Nováková Veronika, Němcová Zdenka, Ondruš Jiří, PharmDr. Ondráčková Marie, Pachtová Marie, Papež Bedřich, Pavelková Anežka, Pavelková Eva, Pavliková Vlasta, Pečáčková Martina, Pesanová Marie, Petřina Milan, Piprek Petr, Pohůnková Miroslava, Pokorná Marie, Pokorná Marie, Polcrová Marie, Polomíková Anna, PhDr. Poláková Jolana, Polášek Karel, P. Mgr. Poláček Bohumil, Pomkla Petr, Mgr. Popelová Marta, Popovská Marie, Pospíšil Milan, Pospíšil Mojmir, Prchlíková Jarmila, Procházka Josef, Procházka Vít, Procházková Marie, Procházková Marie, Procházková Marie, Ptáček Bořivoj, Převorství Nový Dvůr OCSO, Příkrylová Anna, Příkrylová Julie, Radiková Marie, Raszyková Ludmila, Redemptoristé Frýdek Místek, MVDr. Reichel František CSc, Rohovská Veronika, Rybářová Mária, MUDr. Rádlová Marie, Řezáčová Františka, Řičánková Blanka, Řičan Pavel, Řk farnost Bohdalov, Řk farnost Břežník, Řk. farnost Žarošice, Řk. farnost Litomyšl+Charita, Řk. farnost Trmice, Řk.farnost Starý Jičín, Řk farnost Louňovice pod Blaníkem, Řk farnost Náměstí nad Oslavou, Schindlerová Pavla, Schneider Stanislav, Schneider Václav, Sedláč Josef, Sedlák Josef, Sekanina Alois, Severovi, MUDr Skovajsa Petr, Slámová Eva, Smejkalová Ludmila, Smyčková Dana, Sobek Oldřich, Sojka Bohumír, Součková Eva, Srbovi, Srbová Anna, Stančíková Eva, Stejskal Ivan, Stoklášek Josef, Střeštík Vítězslav, Svobodová Antonie, Svrčina Miroslav, Šandrejová Jana, Ing Šárka Jiří, Šenk Václav, P.Mgr. Šich Josef, Šimonová Květoslava, Šimánková Milena, Široká Silvie, Šnajdar Martin, Šopíková Zdenka, Šouláková Marie, Špičková Helena, Štikarová Emilie, Štván Jaromír, Šváček Miloslav Tahalová Věra, Tichá Jana, Ing Tichý Borek, Tojšlovi Eva a Jaroslav, Tomková Marie, Trunčíková Ema, Tvarochová Jiřina, Tvrdý elektro, Valentová Lidmila, Valentová Marie, Valerovi Tomáš a Renata, Valíček Miroslav, Vančíkovi Jaroslava a Alois, Vaněk Petr, Vaněk Přemysl, Vaňková Jiřina, Večeřová Jiřina, Vlasková Agnesa, P. Mgr. Vlček Josef, Ing Vochoc Jan, Vojáčková Marta, Vokatá Ludmila, Voláková Drahomíra, Vondrák Luděk, Vondráčková Miluše, Votíková Božena, Vrbenský Jaroslav, Váagnerová Marie, Vávrová Jarmila, MUDr Věghová-Velgánová Mária, Větrovec Milan, Vítovi Jana a Henrieta, Vítovi Zdeněk a Pavlína, PhDr. Weinberger Jan, Wimmer Josef, Wolf Hugo, Zbranková Anna, Zechovská Monika, Zemanová Jiřina, Zlatušková Miloslava, Zouharová Oldřiška, Ing. Záleský Jaroslav a Jitka, Závalovi, MUDr Zítková Ludmila, Ing. arch. Žalud Stanislav, Železná Marta, Ing Žingor Daniel, Žárská Marie

**Děkujeme také všem,
kteří nechtějí být uváděni nebo jejichž jména
nebyla čitelná nebo jsou dárci anonymní.**

**„Kdo dává, dostává,
mnohem víc přijme...“
sv. František z Assisi**

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI

P. O. Box 11

549 01 Nové Město nad Metují

CZECH REPUBLIC

Placeno převodem
982507-0334/2011
Nové Město nad Metují
549 01

Prosba

Dárci a příznivci, kteří posílají svůj peněžní dar poprvé, ať laskavě oznámí svou adresu. Vedení CSI děkuje za porozumění.

Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) je dobrovolné neziskové sdružení lidí, kteří chtějí nenásilným způsobem diplomatickými prostředky pomáhat hájit právo na vyznání tak, jak je to vyhlášeno ve Všeobecné deklaraci lidských práv OSN, zvláště ve Článku 18.

Potřebné spojení na Křesťanskou mezinárodní solidaritu:

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI

P. O. Box 11

549 01 Nové Město nad Metují

Tel: 491 470 084

737 852 903 T-Mobile

e-mail: csi@csi-cr.cz

Internet: www.csi-cr.cz

Bankovní spojení:

ČSOB Československá obchodní banka

č.ú. 0278125043 / 0300

Úkoly CSI mohou být:

- modlitba za pronásledované křesťany
- psaní protestních dopisů patřičným politikům a úřadům
- sbírání podpisů ve prospěch pronásledovaných
- psát dopisy vězněným a jejich rodinám
- podle možnosti poskytovat hmotnou podporu jednotlivým případům
- působit na vládu a politiky, aby se Česká republika na mezinárodním poli zastávala pronásledovaných křesťanů
- přinášet zprávy v médiích o pronásledovaných křesťanech a o činnosti CSI
- organizovat prosebné společné modlitby
- finanční podpora

Přetisk textů tohoto zpravodaje je možný s udáním pramene. Vydává Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) jako zpravodaj pro vnitřní potřebu.

Za redakci a úpravu zpravodaje zodpovídá Ing. Monika Kahancová.

MK ČR E 12619

Tisk - Tiskárna Smola

Podávání novinových zásilek povoleno Dohodou o podávání poštovních zásilek OBCHODNÍ PSA-NÍ č. 708 03/2002 ze dne 13. 12. 2001.